

فصل پنجم

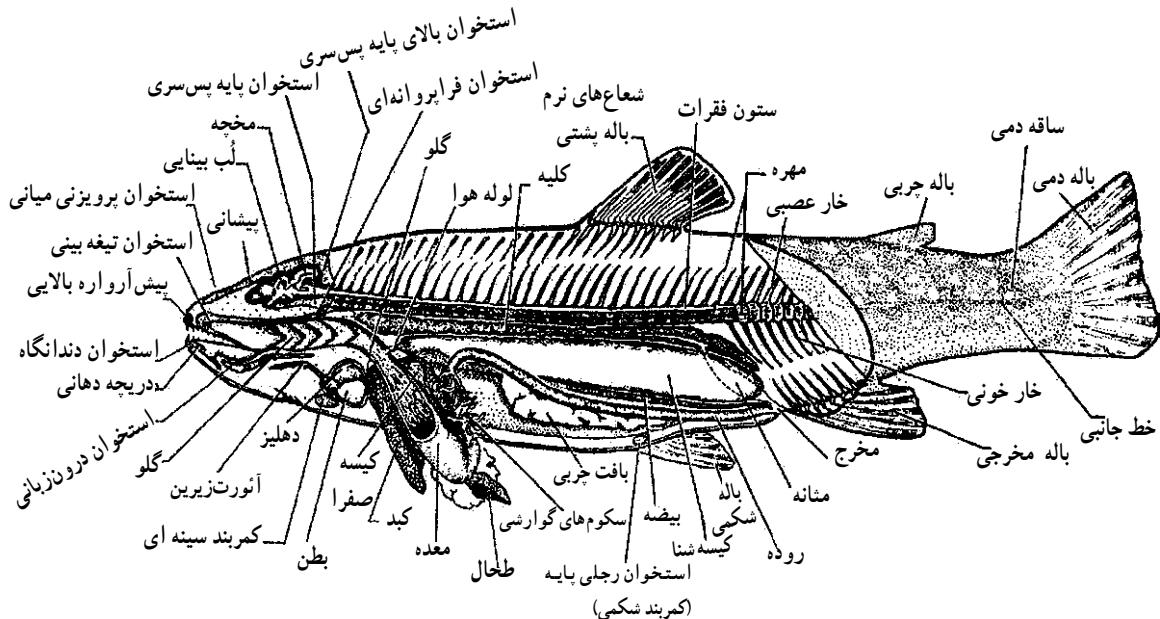
پرورش ماهیان سردآبی

هدف‌های رفتاری : از فراغیر انتظار می‌رود که پس از یادگیری این فصل بتواند :

- ۱- خصوصیات کلی ماهیان سردآبی را بیان نماید.
- ۲- ویژگی‌های ماهیان قزل‌آلای رنگین کمان را بیان کند.
- ۳- منابع تأمین آب استخراج ماهیان سردآبی را بیان نماید.
- ۴- چگونگی پرورش ماهیان سردآبی را بیان نماید.
- ۵- چگونگی تغذیه ماهیان سردآبی را بیان نماید.
- ۶- تولید مثل و تکثیر ماهیان قزل‌آلای را بیان نماید.

خصوصیات کلی ماهیان سردآبی و گونه‌های متداول پرورشی آن در ایران

این نوع از ماهیان در میانگین حرارتی ۷ تا ۱۷ درجه سانتی گراد به خوبی رشد می‌کنند. بیشتر ماهیان سردآبی از خانواده آزاد ماهیان^۱ بوده و مشتمل بر ماهیان آب شیرین و ماهیان مهاجر در نیم کره شمالی می‌باشند. گوشت این ماهیان بسیار لذیذ و از نظر اقتصادی از جمله ماهیان با ارزش خوراکی محسوب می‌شوند. این ماهیان بیشتر به منظور حفظ ذخایر منابع آبی، صید ورزشی، تولید گوشت تکثیر و پرورش داده می‌شوند. برای پرورش هریک تن ماهی سردآبی در یک دوره پرورش ۱۰ لیتر آب در ثانیه مورد نیاز است. ماهیان این خانواده در آبهای سرد و با اکسیژن فراوان زندگی می‌کنند و در پاییز و زمستان تخم ریزی می‌کنند. هم‌چنین ماهیان ماده این خانواده قادر مجرای تخم ریزی هستند و تخم پس از رشد کامل در حفره شکمی افتاده و سپس از مجرای تناسلی به خارج هدایت می‌شود. از این رو می‌توان با کشیدن دست در زیر شکم ماهی مولد بالغ، تخم‌ها را به آسانی از بدن آن خارج نمود. آزاد ماهیان به خوبی خود را با چنین زندگی وفق می‌دهند و در گرفتن طعمه و غذا بسیار سریع و تیزی نهادند.

شکل ۱-۵—ساختار داخلی بدن در ماهی قزل آلا

این ماهیان دارای بدنه کشیده و اندازه متوسط تا بزرگ هستند. بدن آن‌ها از فلس‌های ریزی پوشیده شده و دارای باله چربی می‌باشند که در حد وسط باله پشتی و باله دمی قرار گرفته است. گونه‌های دریازی برای تخم‌ریزی وارد آب شیرین می‌شوند^۱ مهم‌ترین گونه از ماهیان آزاد پرورش را ماهیان قزل آلا^۲ تشکیل می‌دهند.

ماهیان قزل آلا در ایران به دو دسته قزل آلای خال قرمز و قزل آلای رنگین کمان تقسیم می‌شوند. خصوصیات هریک از این گونه‌ها در ذیل توضیح داده می‌شود. اما قابل ذکر است که گونه قزل آلای رنگین کمان مناسب‌ترین ماهی سردا آبی جهت پرورش در سراسر دنیا بوده و در ایران نیز پرورش داده می‌شود.

الف — ماهی قزل آلای خال قرمز:^۳ این گونه جزء آزاد ماهیان اروپایی بوده و وابسته به آب‌های کوهستان می‌باشد. قزل آلای خال قرمز اولین ماهی است که به طور مصنوعی تکثیر و پرورش داده شده است و روش‌های تکثیر و پرورش این ماهی مبنای تکثیر و پرورش سایر آزاد ماهیان قرار گرفته است. از لحاظ شکل و رنگ بسیار متنوع است. وجه تمایز آن خال‌های قرمز و نارنجی در

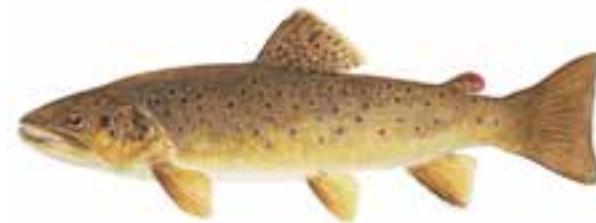
۱—Anadromus

۲—Trout

(نام انگلیسی) Salmotroutta fario (نام علمی) Brown trout

قابل ذکر است هر گونه دارای دو نام است یکی نام علمی و دوم نام انگلیسی

پشت آن است. این ماهی گوشت خوار بوده و غذای اصلی آن انواع سخت پوستان، لارو حشرات و ماهیان ریز می‌باشد. ماهی قزلآلای خال قرمز در تزدیکی بستر رودخانه‌ها زندگی می‌کند و از این لحاظ با قزلآلای رنگین کمان که بیشتر وابستگی به سطح آب دارد متمایز است. اما این ماهی معمایی دارد که پرورش دهنده‌گان ماهیان سرداًبی تمایلی به پرورش آن ندارند. اول آن که تقدیه قزلآلای خال قرمز با غذای دستی و بازده غذایی آن نسبت به قزلآلای رنگین کمان بسیار کمتر است. در صورتی که قزلآلای رنگین کمان به آسانی با غذای دستی تقدیه می‌نماید. دوم آن که ماهی قزلآلای خال قرمز نسبت به کمیت و کیفیت آب نیز بسیار حساس‌تر از قزلآلای رنگین کمان است. سوم آن که گوشت ماهی قزلآلای رنگین کمان از لحاظ کیفیت بهتر از گوشت قزلآلای خال قرمز می‌باشد.

شکل ۲-۵ - ماهی قزلآلای خال قرمز

این ماهی گسترش چندانی نداشته و افراد محلی به صورت صید تفریحی از آن استفاده می‌کنند. بنابراین این ماهی در ایران جزء ماهیان سرداًبی پرورشی نمی‌باشد.

ب - ماهی قزلآلای رنگین کمان^۱: ماهی قزلآلای رنگین کمان ماهی بومی ساحل اقیانوس آرام و آمریکای شمالی می‌باشد که در سال ۱۸۸۰ میلادی به اروپا آورده شده است و به تدریج به نقاط مستعد در سراسر دنیا معرفی شد. تخم این ماهی اولین بار از اروپا به ایران آورده شده است. این ماهی فاقد خال‌های قرمز نارنجی بوده و بدن آن دارای خال‌های سیاه ستاره‌ای شکل است و دارای یک نوار پهن و به صورت رنگین کمان در هر طرف از بدن می‌باشد. همچنین دارای باله چربی بوده و دندان‌های این ماهی روی فک‌ها و نیز روی استخوانی تیغه‌ای قرار دارند. پوست ماهی شفاف و از فلس‌های ریزی پوشیده شده است. طول این ماهی بین ۲۵ تا ۴۵ و حداقل ۷۰ سانتی‌متر است. حداقل وزن آن به ۵ کیلوگرم یا بیشتر نیز می‌رسد. (البته وزن بازاری آن بعد از ۵ تا ۶ ماه پرورش بین ۳۰ تا ۴۰ گرم است). این ماهی در آب‌های سرد و غنی از اکسیژن زندگی می‌کند. این ماهی گوشت خوار است و در کanal‌های پرورشی، استخرهای سیمانی یا خاکی قابل پرورش می‌باشد.

۱ - نام انگلیسی (Rainbow trout) (نام علمی) Onchorhynchus mykiss

ارزش اقتصادی بالای داشته و در صید ورزشی نیز کاربرد دارد.

دوره تخم‌ریزی آن از اوخر زمستان تا اوخر بهار ادامه داشته و تعداد تخم‌ها بین ۱ تا ۵ هزار عدد است. (یک ماهی مولد ماده یک کیلوگرمی)

از خصوصیاتی که این ماهی را برای پرورش دهنده‌گان در سراسر دنیا مورد توجه قرار داده می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- سازش آن با شرایط پرورش به مراتب آسان‌تر از گونه‌های دیگر است.

۲- تمایل بیش‌تری به اهلی‌شدن داشته و از غذای دستی و کنستانته به راحتی استفاده می‌کند.

۳- نسبت به درجه حرارت بالای آب و کمبود اکسیژن مقاوم‌تر است. به طوری که درجات بین ۲۰ تا ۲۲ درجه سانتی‌گراد را نیز تحمل می‌کند.

۴- نسبت به بیماری «فرونکلوزیس»^۱ به مراتب مقاوم‌تر است.

۵- در انتخاب غذا کم توقع بوده و از سرعت رشد خوبی نیز برخوردار است.

۶- گوشت آن از نظر کیفیت و بازارپسندی بهتر از گونه‌های دیگر است.

۷- نیاز به تکنولوژی پیچیده و صنایع وابسته نداشته و توجیه اقتصادی دارد.

بنابراین خصوصیات فوق باعث شده است که امروزه ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان به صورت ماهی شماره یک اکثر کارگاه‌های تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی در بیش‌تر نقاط دنیا درآمده است. در حال حاضر در کشور ایران ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان تنها گونه‌ای از ماهیان سردآبی است

شکل ۳-۵- ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان

که پرورش آن در استان‌های مستعد و سرسیز رواج دارد. اخیراً بزرگ‌ترین سایت پرورشی این ماهی در خاورمیانه در کنار رودخانه سیروان در استان کردستان به منظور تولید سالیانه ۱۵۰ تن ماهی و هم‌چنین اشتغال بیش از یک هزار نفر ساخته و راهاندازی گردیده است.

۱- Furunculosis

فرونکلوزیس یکی از شایع‌ترین بیماری‌های میکروبی ماهیان آزاد است، که افزایش درجه حرارت آب و کم‌شدن میزان اکسیژن محلول و تراکم جمعیت زمینه‌ساز بروز آن است.

ج—ماهی آزاد دریای خزر: ماهی آزاد دریای خزر بومی ایران می‌باشد. این ماهی در ایران تکثیر و پرورش داده می‌شود ولی پرورش آن در حد تولید بچه‌ماهی‌های قابل رهاسازی به دریای خزر انجام می‌گیرد (از طریق رودخانه‌های مناسب).

شکل ۴—۵— یک نمونه ماهی آزاد صید شده

ساخت استخر ماهیان سردآبی

رعایت مشخصات فنی کارهای ساختمان و تلفیق آن‌ها با مسائل بیولوژیکی ماهی در ارتباط با تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی به عنوان یک اصل کلی در احداث کارگاه پرورش ماهی محسوب شده و باعث مسائلی همچون پایین آوردن هزینه‌های ساختمانی، استهلاک کم‌تر، تولید بیشتر و ارزان‌تر می‌گردد. به طور کلی می‌توان گفت منابع و محل‌هایی که جهت تکثیر و پرورش ماهیان سردآبی مناسب هستند بیشتر در ارتفاعات حدود ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ متر از سطح دریا (رشته‌کوه‌های غربی و شمال کشور) می‌باشند. زیرا در آنجا چشممه‌های پرآب که دبی^۱ اکثر آن‌ها بین ۱/۵ تا ۳ متر مکعب در ثانیه است و در تمام طول سال نیز جاری بوده و هم‌چنین چشممه‌هایی با دبی‌های بین ۵۰ تا ۱۵۰ لیتر در ثانیه فراوان وجود دارد.

گذشته از موقعیت اقلیمی ظرفیت کارگاه عامل مهم دیگری است که در احداث استخر باید در نظر گرفت. ظرفیت کارگاه با توجه به مقدار آب ورودی به کارگاه تعیین می‌شود به این صورت که به ازای هر ۱ لیتر بر ثانیه آب ورودی، ظرفیت حدود یک تن پرورش ماهی بازاری را در نظر می‌گیرند که با توجه به کیفیت آب ورودی متغیر است. و از طرف دیگر به ازای هر یک تن ظرفیت کارگاه، ۱۰۰ متر مربع فضای مفید در نظر می‌گیرند.

بدیهی است بهترین راه برای تعیین ظرفیت واقعی پرورش کانال‌ها مقایسه نتایج حاصله در چند فصل پرورش است. توپوگرافی منطقه نیز عامل دیگری در احداث است و باید طوری باشد که حتی المقدور کم‌ترین عملیات خاک‌برداری و تسطیح در آن صورت پذیرد. از طرف دیگر زمین باید

۱— مقدار آب در یک ثانیه به متر مکعب

طوری انتخاب شود که امکان آبگیری حوضچه‌ها به صورت ثقلی وجود داشته باشد در غیر این صورت نیاز به پمپ آب خواهد بود که هزینه بر است. عوامل دیگری چون کیفیت آب، کمیت آب، منبع آب، درجه حرارت آب، سرعت آب، عوامل آلوده‌زا، اندازه ماهی، نوع و کیفیت غذای مصرفی ماهی و بیماری‌ها در احداث استخر ماهی مؤثر می‌باشند.

پس از در نظر گرفتن کلیه عوامل، ابتدا زمین را مسطح و آنرا بر حسب محل ورود و خروج آب و تأسیسات جانی آن تسطیح و شبیب‌بندی می‌کنند و بعد از تسطیح زمین برای احداث حوضچه‌ها در محل مورد نظر به مقدار لازم خاکبرداری می‌کنند.

برای ساخت دیوارهای حوضچه‌ها و کانال‌ها می‌توان از بتن مسلح (همراه با میل گرد) یا غیر مسلح (همراه با آجر و بلوک) استفاده کرد. باید توجه کرد که ساخت سازه‌ها و حوضچه‌ها به گونه‌ای باشد که شبیب ملایمی از ورودی تا خروجی (۲ تا ۵ درصد) داشته باشد. هم‌چنین در ماهیان سرداًبی طول استخر را شمالی‌جنوبی در نظر می‌گیرند. برای جلوگیری از ماهیان و موجودات دیگر، مواد خارجی و خروج ماهیان از حوضچه‌ها توری‌هایی تعییه می‌شود. هم‌چنین حوضچه‌ها و کانال‌های پرورش بایستی دارای خصوصیات زیر باشند.

۱- قابلیت گندزدایی با جریان آب

۲- تغذیه و صید با روش‌های اتوماتیک و مکانیکی

۳- رقم‌بندی خودکار (جداسازی ماهی‌های کوچک و بزرگ)

۴- سهولت در کنترل و مدیریت

۵- انتقال مواد دفعی و اضافی ایجاد شده در آب به خارج از کanal با حرکت آب

در مزارع تولید ماهی فزل‌آلا به دلیل حساسیت این گونه ماهی پرورشی و نیاز به دمای پایین و اکسیژن بالا آب باید دائمًا در استخرهای بتنی در جریان باشد و پس از تأمین آب از منبع اصلی که معمولاً چشمی یا رودخانه است و گذر از مزرعه پرورشی بدون آن که در حجم آب تغییری حاصل شود از سوی دیگر خارج می‌گردد تا هم اکسیژن مورد نیاز ماهیان فراهم شود و هم با ماندگاری آب دمای آن افزایش نیابد. به این نوع روش، سیستم باز می‌گویند. رایج‌ترین اشکال مزارع سرداًبی نوع معمولی و نوع دانمارکی است که هر دو آن‌ها روش باز به حساب می‌آیند. در انواع معمولی آب هر استخر به صورت مجرزا تأمین شده و خروجی جداگانه‌ای دارد. ولی در نوع دانمارکی مزارع در چند ردیف پله‌مانند ساخته می‌شوند و آب خروجی استخرهای ردیف اول به استخرهای ردیف دوم و پس از عبور از آن به استخرهای ردیف سوم می‌ریزد. قابل ذکر است انواع دیگری از استخر پرورش سرداًبی مانند

حوضچه های گود سیمانی یا بتنی ساخته اتيلنی نیز وجود دارد.

لازم به ذکر است در اینجا فقط کلیاتی درباره ساخت استخر ماهی سردآبی آورده شده است اما برای تهیه نقشه های اجرایی و آماده کردن برنامه زمان بندی می بایست آن را در قالب یک طرح و توسط فردی متخصص و آشنای به فن انجام داد.

شکل ۵—۵— حوضچه ها و کانال های پرورش ماهیان

منابع تأمین آب مورد نیاز کارگاه و خصوصیات آن

در بررسی آب ابتدا باید منابع آب را خوب شناخت تاکنون منابع آبی مختلفی برای پرورش قزل‌آلا معرفی شده است که از آن جمله می‌توان از رودخانه‌ها، نهر، چشمه‌ها، قنوات و چاه نام برد. مناسب‌ترین منبع آب برای پرورش قزل‌آلا، چشمه‌های سقوطی است. چرا که تمیز و شفاف و پراکسیژن است و آلودگی کم‌تری دارد. اما آب چاه اکسیژن پایینی دارد و قبل از مصرف باید هوادهی شود. آب رودخانه‌ها و نهرها در بعضی موارد حاوی آلودگی است که باید در مصرف آن احتیاط کرد. آب در نواحی‌ای که دارای بارندگی‌های شدید است و نیز در سرچشمه رودخانه‌ها و مناطق کوهستانی با شبیه فراوان، دارای مواد معدنی کم بوده و یا اصلاً فاقد این مواد می‌باشد. آبی که از نواحی آهکی عبور می‌کند دارای کلسیم و منیزیم بیش‌تری است که در رشد و استخوان‌بندی ماهیان بسیار مفید است. این آب‌ها هم‌چنین دارای پیکربنات بیش‌تری هستند که در خشندی کردن اثرات سوء اسیدها و قلیاهای مؤثر است.

شبیب کم زمین بالا دست کارگاه پرورش ماهی در تهويه آب مؤثر است ولی شبیب زیاد ایجاد دره‌های گود و باریک کرده و گاهی ممکن است باعث ایجاد سیل گردد. جریان‌های کند مرداب‌ها، آب‌های گل‌آلود، چشمه و آب چاه معمولاً دارای کمبود اکسیژن، pH پایین و گازکربنیک آزاد زیاد می‌باشند. این معایب را می‌توان از طریق تهويه صحیح برطرف کرد.

با توجه به مراتب فوق توضیح مختصری درباره هریک از منابع تأمین آب مورد نیاز کارگاه‌ها در ذیل آورده شده است :

الف – چشمه‌ها: مهم‌ترین و بهترین منابع آبی که در کارگاه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند چشمه‌ها هستند. زیرا آب چشمه‌ها دارای درجه حرارت تقریباً ملایم و یکنواختی در طول سال^۱ هستند و هم‌چنین تغییرات دبی آب در آن‌ها کم است. دارایی دورت، آلودگی و یخ‌بندان نیز نمی‌شوند. چشمه‌ها خود به چهار دسته تقسیم می‌شوند :

۱- چشمه‌های سقوطی: که در آن‌ها پس از آن که آب از مظهر چشمه خارج می‌شود با شبیب تندی به طرف پایین بستر به سرعت حرکت می‌کند. به علت ورود بیش از حد اکسیژن در داخل آب رنگ آن کاملاً سفید و شفاف است. از ویژگی‌های این چشمه‌ها، برخورد زیاد آب با هوا با سرعت زیاد می‌باشد که از نظر اکسیژن آب به حد اشباع می‌رسد. از طرفی چون سرعت جریان آب زیاد است مانع رسوب گذاری در طول بستر می‌شود. هم‌چنین گیاهان در بستر آن‌ها قدرت رویش ندارند. از این رو چشمه‌های سقوطی بکی از بالارزش‌ترین چشمه‌ها است که از این نمونه می‌توان چشمه دشت ارزن

۱- در طول سال تغییر می‌کنند.

فارس را نام برد. این نوع چشمه‌ها از نظر اهمیت در درجه اول قرار دارند.

۲- چشمه‌های حوضچه‌ای: در این چشمه‌ها آب از گودالی درآمده و در جهت شیب به طرف پایین دست حرکت می‌کند. آب خیلی آرام از مظهر چشم خارج شده و چندان نمی‌تواند اکسیژن دریافت کند. قابلیت رسوب گذاری داشته و از این لحاظ مواد غذایی و خاک و برگ در کف حوضچه رسوب می‌کند و اکسیژن موجود در آب مصرف می‌شود. گیاهان در این چشمه‌ها رشد خوبی دارند و این گیاهان تغییرات pH را در طول شبانه‌روز به وجود می‌آورند. این چشمه‌ها از دیدگاه مصرف آب در پرورش ماهیان سرداشی در درجه‌ی سوم اهمیت قرار دارند. چشم آتشکده در استان فارس از این نمونه است. درجه حرارت در این چشمه‌ها معمولاً بین ۱۴ تا ۱۵ درجه سانتی‌گراد است که از نظر درجه حرارت برای پرورش مناسب است.

۳- چشمه‌های بینابینی: این نوع چشمه‌ها خصوصیت بینابینی دارند. در این نوع چشمه‌ها گیاه هم وجود دارد، و آب حالت جریان ملائم دارد. بنابراین از نظر پرورش ماهی در درجه دوم اهمیت قرار دارند. نمونه معروف این چشمه‌ها، چشم دیمه و ده چشم در استان چهارمحال و بختیاری (که درجه حرارت آن نیز در طول سال تقریباً ۱۰ می‌باشد) است. که در کنار آن نیز مزارع پرورش ماهی قزل‌آلا احداث شده است.

۴- چشمه‌های گسترده: این چشمه‌ها معمولاً آب موقت دارند و مجرای خروجی مشخصی نداشته و مقدار آب آن‌ها کم است و از دیدگاه پرورش ماهی اهمیتی ندارند.

ب- نهرها و رودخانه‌ها: تغییرات مقدار آب در آن‌ها زیاد است که این خود عامل مهم مشکل‌زا در کارگاه پرورش محسوب می‌شود. ویژگی دیگر آب نهرها و رودخانه‌ها تغییرات درجه حرارت است. مشکل دیگر این است که همواره کارگاه متأثر از این است که رودخانه در چه وضعیتی قرار دارد. مثلاً الودگی رودخانه باعث از پین رفتن ماهی‌ها در کارگاه می‌شود. اگر در اطراف رودخانه سنگ‌های سخت آبرفتی وجود داشته باشد آن رودخانه برای پرورش قزل‌آلا مناسب نیست. مثال بارز آن رودخانه هلیل رود در استان که اتفاقاً آب رودخانه زیاد است اما رنگ آب رودخانه حالت خاصی داشته و آجری شکل است. هم‌چنین احتمال سیلاب در رودخانه‌هایی که تغییرات مقدار آب آن‌ها زیاد است، می‌باشد که در این نوع رودخانه‌ها برای جلوگیری از سیلاب‌ها و جابه‌جایی بستر رودخانه‌ها، بسترسازی و مهارکردن منابع آن‌ها یکی از مهم‌ترین روش‌ها است.

ج- سدها و دریاچه‌ها: از نظر استفاده و از نظر ویژگی مانند آب‌های جاری (نهر و رودخانه) است با این تفاوت که در سدها و دریاچه‌ها نوسانات pH (به طرف قلبایی) به ویژه در تابستان به علت

فعالیت‌های فتوسنترزی گیاهان بیش‌تر است بهترین دریاچه‌ای که برای پرورش ماهی قزل‌آلا در ایران شناسایی شده دریاچه نثور در تریدیکی اردبیل می‌باشد.

د – آب‌های زیرزمینی: این آب‌ها از نظر مشخصات شبیه چشمehا بوده ولی اکسیژن آب آن‌ها کم است. به همین دلیل استفاده از آب‌های زیرزمینی جهت پرورش ماهی قزل‌آلا مستلزم هوادهی آن به وسیله پمپاژ کردن آب است که این خود، کاری بس مشکل و هزینه‌بر است. اما از نظر یک‌نواختی درجه حرارت این آب‌ها اهمیت دارند. مناسب‌ترین چاهها برای استفاده چاه‌های آرتزین^۱ است.

خصوصیات آب مورد نیاز ماهیان سردآبی

لازم به ذکر است خصوصیات کلی فیزیکی و شیمیایی آب مورد نیاز پرورش ماهی در فصل سوم مورد بررسی قرار گرفت.

خصوصیات اکسیژن آب ۹–۱۱ درجه حرارت آب ۱۲ الی ۱۸ درجه سانتی گراد، pH آب ۶/۵ الی ۸ و سرعت جریان آب ۲ تا ۵ سانتی‌متر در ثانیه می‌باشد.

در سیستم پرورش ماهیان سردآبی، تمیزبودن آب نیز از اهمیت خاصی برخوردار است، چه در کanal‌ها و حوضچه‌های پرورشی، تراکم باکتری‌هایی که کار تجزیه مواد غذایی و تبدیل آن‌ها به مواد معدنی را به عهده دارند بسیار محدود است. بنابراین میزان آب ورودی و نحوه جریان آن بایستی به گونه‌ای باشد که کار تمیزکردن محیط زیست ماهیان عمدهاً توسط جریان آب انجام گیرد. گفته شد که پرورش آزاد ماهیان از جمله قزل‌آلا به صورت متراکم انجام می‌گیرد، بنابراین نه تنها مصرف غذایی روزانه در حوضچه‌ها و کanal‌های پرورشی زیاد است، بلکه میزان تولید مواد سمی که به وسیله ماهی‌ها به آب ریخته می‌شود، در مقایسه با پرورش آبزیان گرم‌آبی زیاد است، لذا بایستی میزان آب ورودی به اندازه‌ای باشد که نه تنها اکسیژن مورد نیاز ماهی‌ها و سایر میکرووارگانیزم‌های داخل آب را تأمین کند، بلکه بایستی میزان تعویض آن در حدی باشد که همواره مواد سمی و ناخواسته را از محیط ماهی‌ها خارج نماید.

آماده‌سازی استخر و میزان آب مورد نیاز

قبل از آبگیری و ماهی دارکردن استخراها باید به موارد زیر توجه کرد :

الف – اگر برای اولین بار از حوضچه‌ها و کanal‌های کارگاه استفاده می‌شود، باید قبل از

۱- چاهی که به صورت خودجوش آب می‌دهد.

آب‌گیری کلیه مصالح و مواد مصرفی اضافی آن‌ها را جمع‌آوری و حوضچه‌ها و کانال‌ها را شست و شو داد.

ب - اگر برای بار دوم یا چندم است که از استخر استفاده می‌شود، باید قبل از آب‌گیری، کلیه کانال‌ها و حوضچه‌ها تمیز و ضد عفونی شوند. بعد از ضد عفونی کردن استخرها اقدام به برقراری جریان آب می‌کنیم تا مواد اضافی که برای ضد عفونی به کار برده شده است، شسته و از محل دور شوند.

ج - قبل از آب‌گیری حوضچه‌ها، حتماً ورودی‌ها و خروجی‌های آن‌ها کنترل و از سالم بودن توری در آن‌ها اطمینان حاصل شود.

د - ۲۴ ساعت بعد از آب‌گیری استخرها می‌توان حوضچه‌های پرورشی را ماهی دار کرد.
میزان آب: به دلیل آن که در استخرهای پرورش ماهی سردآبی آب جریان داشته و از یک طرف وارد و از طرف دیگر خارج می‌شود رابطه بسیار نزدیکی بین میزان آب و تولید برقرار است. در ازای ورود یک لیتر آب در ثانیه ۵۰ تا ۱۲۰ کیلوگرم ماهی قزل‌آلای می‌توان در سال تولید کرد. اختلاف بین دو رقم ۵۰ تا ۱۲۰ کیلوگرم به کیفیت آب بستگی دارد. هرچه کیفیت آب بهتر باشد میزان تولیدی بیشتر است (در بعضی آب‌ها به لحاظ تمیزی و کیفیت بالا می‌توان در سال ۲ دوره پرورش داد، در بعضی آب‌های دیگر که کم کیفیت‌تر هستند در هر ۲ سال سه دوره و در بقیه در هر سال یک دوره پرورش داد پس هرچه آب با کیفیت‌تر باشد سود بیشتری نصیب پرورش دهنده می‌شود).

ماهی قزل‌آلای بخشی از نیازهای معدنی خود را از محیط می‌گیرد و از این نظر آن‌هایی که دارای املاح بیشتری هستند مناسب‌ترند. جالب است که آزاد ماهیان پرورشی مثل قزل‌آلای رنگین کمان در آب شور بسیار سریع رشد می‌کنند. به طوری که ماهی را در آب شیرین پرورش داده و سپس مقدار آب شیرین را کم کرده و مقداری آب شور به آن اضافه می‌کنند تا ماهی به شرایط دریا عادت کند.

پرورش ماهی قزل‌آلای رنگین کمان

پرورش ماهی قزل‌آلای در ایران عمدتاً به صورت متراکم و در کانال‌های سیمانی انجام می‌گیرد. در بسیاری از کشورها پرورش این ماهی و گونه‌های وابسته به آن در حوضچه‌های گرد سیمانی یا پیش‌ساخته (پلی‌اتیلن، پشم شیشه و ...)، کانال‌های معمولی سیمانی دراز پشت سرهم^۱، قفس‌های پرورش (در دریاچه‌ها و گاهی مناطق کم عمق دریاها) و برخی سیستم‌های دیگر انجام می‌گیرد. پرورش بچه‌ماهی‌ها در مراحل اولیه رشد و نمو در کانال‌های دراز سیمانی یا پیش‌ساخته کوچک و یا

حوضچه‌های گرد در داخل سالن‌های مخصوص و در مراحل بعد در کانال‌های ساخته شده در فضای باز انجام می‌گیرد.

مرحله‌ی اول در شروع پرورش ماهی، تهیه و انتقال بچه‌ماهی‌های خریداری شده با حداقل تلفات به کارگاه پرورشی است. در گام اول باید سعی کرد تا بچه‌ماهیان مورد نیاز از کارگاهی تهیه شوند که گواهی بهداشت داشته باشند و سلامت بچه‌ماهیان مورد نیاز را تضمین کند و هم‌چنین باید سعی کرد تهیه بچه‌ماهی‌ها از تزدیک ترین محل به کارگاه پرورش صورت گیرد.

به طور کلی دو روش برای حمل بچه‌ماهیان از محل فروش تا حوضچه‌های پرورش توصیه می‌شود.

۱- حمل با کیسه‌های نایلونی: برای این منظور از کیسه‌های نایلونی ضخیم دو یا سه لایه استفاده می‌شود. به این ترتیب که ابتدا ۲۵ درصد کیسه‌های نایلونی را از آب استخر حاوی بچه‌ماهی‌ها پر کرده، سپس به نسبت ۱۰ تا ۲۰ کیلوگرم در هر مترمکعب درون کیسه‌ها بچه‌ماهی وارد می‌کنیم. بعد از خالی کردن هوای موجود در کیسه نایلونی، این فضا را توسط اکسیژن موجود در کپسول اکسیژن پر می‌کنیم.

سپس در کیسه نایلونی را با نخ می‌بندیم. کیسه‌های آماده شده به این صورت را می‌توان در کارتون قرار داد یا به همین صورت توسط وسیله نقلیه حمل کرد. بعد از حمل کیسه‌های حاوی بچه‌ماهی به محل کارگاه مورد نظر، برای هم‌دماشدن آب درون کیسه‌ها و حوضچه‌ها و جلوگیری از بروز استرس بچه‌ماهی‌ها، آن‌ها را درون حوضچه‌ها قرار می‌دهیم و بعد از گذشت نیم ساعت، کیسه‌ها را پاره و بچه‌ماهیان را در حوضچه‌ها رها می‌کنیم.

۲- حمل توسط مخزن: برای این منظور به یک مخزن پلاستیکی یا فلزی (استیل، آلومینیوم) تمیز که برای همین منظور ساخته شده باشد، نیاز است. قبل از آب‌گیری مخزن بهتر است آن را ضدغونه کنیم. این روش پیش‌تر برای حمل بچه‌ماهی‌ها در مسیرهای طولانی به کار می‌رود. روش کار بدین صورت است که ابتدا لوله‌های سوراخ‌دار را که به لوله مرتبط به کپسول اکسیژن است، در کف مخزن قرار می‌دهیم، سپس مخزن مورد نظر را با آب موجود در استخر پر می‌کنیم و شیر کپسول اکسیژن را باز می‌کنیم. و بعد با توجه به ظرفیت مخزن به آن بچه‌ماهی اضافه می‌کنیم (۱۰ تا ۲۰ کیلوگرم به ازاء هر مترمکعب). نکته قابل توجه در روش دوم این است که آب موجود در مخزن حتماً باید دارای چرخش باشد، لذا برای این منظور از یک پمپ کوچک هوادهی در بالای مخزن استفاده می‌شود. در این روش نیز مانند روش اول قبل از خالی کردن بچه‌ماهی‌ها در استخر باید آب موجود در حوضچه‌ها و تانکر هم دما شود.

نکته قابل توجه در حمل و انتقال بچه‌ماهی‌ها این است که پس از مشخص شدن محل خرید

بچه‌ماهی و دریافت گواهی بهداشت و تأیید شیلات استان لازم است ۲۴ ساعت قبل از بارگیری و حمل بچه‌ماهی‌ها، قطع غذا صورت گیرد، زیرا اگر ماهی‌ها تغذیه کرده باشند هضم غذا نیاز به اکسیژن اضافی داشته و در هنگام حمل و نقل، ماهی دچار استرس می‌شود. هم‌چنین بعد از رهاسازی بچه‌ماهیان نیز باید تا ۲۴ ساعت از غذاده خودداری کرد.

قابل ذکر است تعداد بچه‌ماهی مورد نیاز به‌ازاء هر تن تولید ۴۰۰۰ قطعه بوده که با اضافه کردن ۵ ده درصد تلفات احتمالی باید برای تولید هر تن ماهی قزل‌آلای تعداد ۴۴۰۰ بچه‌ماهی به وزن تقریبی ۵ گرم تهیه گردد، تراکم ماهیان در این حالت ۷۰ تا ۱۰۰ قطعه در هر مترمربع می‌باشد. عامل دوم در پرورش ماهی‌ها تغذیه آن‌هاست:

رقم‌بندی^۱ ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان در طول دوره پرورش: ماهی قزل‌آلای گرسنه ۷ سانتی‌متری می‌تواند یک قزل‌آلای ۴ سانتی‌متری را بیلعد. شکنی نیست که ماهی قزل‌آلای بزرگ ماهی قزل‌آلای کوچک را در صورت گرسنگی می‌خورد (عارضه یک‌دیگرخواری^۲). از طرفی چون ماهی قزل‌آلای پرورشی را به تعداد زیاد در کانال‌ها و استخرها نگهداری می‌کنند. بنابراین ماهی‌های هر گروه ممکن است از مولدهای مختلف به وجود آمده باشند. این عامل توأم با عوامل دیگر مشکلاتی هم‌چون یک‌دیگرخواری را در استخر به وجود می‌آورد که پرورش دهنده برای به دست آوردن بهترین نتیجه رشد باید ماهی‌ها را رقم‌بندی نماید. بنابراین رقم‌بندی ماهی قزل‌آلای دارای محسنات زیر است:

۱- جلوگیری از ایجاد شرایط درشت سالاری که در طی آن ماهیان بزرگ‌تر تمامی غذاها را به قیمت گرسنه ماندن ماهیان کوچک‌تر می‌خورند.

۲- جلوگیری از عارضه کانی بالیسم یا هم‌دیگرخواری

۳- تولید ماهیان هم‌اندازه که اداره آن‌ها آسان‌تر است.

۴- محاسبه و برآورده صحیح‌تر از وزن کل ماهی‌ها و میزان غذای مورد لزوم آن‌ها برای این منظور در طول دوره پرورش به‌طور مرتبت اقدام به رقم‌بندی و جدا کردن ماهیان کوچک‌تر از بزرگ‌تر می‌شود. برای این منظور انواع مختلف رقم‌بند^۳ دستی و خودکار وجود دارد. بعضی از این رقم‌بندها، به‌طور موقت در داخل کانال‌های پرورش جاگذاری می‌شوند و برخی دیگر در کنار استخر پرورش قرار می‌گیرند و ماهی برای رقم‌بندی صید و داخل دستگاه ریخته می‌شود. این دستگاه‌ها می‌توانند تعداد زیادی ماهی را در یک زمان به چند گروه هم‌اندازه تقسیم نمایند.

به تدریج که بچه‌ماهی‌ها درشت‌تر می‌شوند ضمن رقمندی آن‌ها را به حوضچه‌ی استخرهای بزرگ‌تر انتقال می‌دهند.

تغذیه ماهیان پرورشی

مهم‌ترین کار در تکثیر و پرورش ماهی قزل‌آلا تهیه غذا و غذا دادن به آن‌ها است. ساختمان دستگاه گوارشی و روده ماهی قزل‌آلا شباهت بسیاری به ساختمان روده گوشت‌خواران دارد. روده‌های بزرگ و کوچک هر دو کوتاه‌ند و اجازه تولید ویتامین‌ها را به باکتری‌های داخل دستگاه گوارش نمی‌دهند. بنابراین در تغذیه ماهیان قزل‌آلا باید اولاً توجه به رژیم غذایی گوشت‌خواری آن‌ها نمود و ثانیاً این که مواد مغذی لازم به غذای آن‌ها افزوده گردد. تشخیص این کمبودها گامی بزرگ در تکمیل غذای ماهی خواهد بود. لازم به ذکر است گوشت‌خواری این ماهیان سبب می‌شود تا رژیم غذایی آن‌ها از لحاظ پروتئین‌های حیوانی غنی باشد به همین علت تغذیه این ماهی گران تمام می‌شود. ماهی قزل‌آلا فقط مقدار کمی از مواد نشاسته‌ای قابل هضم را مورد استفاده قرار می‌دهد ولی مواد چربی را بهتر استفاده می‌کند.

در تغذیه قزل‌آلا دو نوع غذا می‌تواند مورد استفاده قرار بگیرد.

الف - غذای تر: غذای تر به غذایی گفته می‌شود که از رطوبت بالایی برخوردار باشد و شامل احشای دام، جگر، طحال، ماهی تازه و غیره است. استفاده از این گروه مواد غذایی خود مشکلاتی را برای پرورش‌دهنده فراهم می‌آورد. بنابراین مصرف این غذاها را برای ماهیان پرورشی محدود می‌کند.

خریداری، حمل و نقل، نگهداری، نحوه مصرف، احتمال آلودگی‌های انگلی و قارچی و میکروبی و آلوده کردن استخرها، کامل نبودن آن‌ها از نظر نسبت‌های گروه‌های مواد مغذی و بالابودن ضریب تبدیل از معایب استفاده از غذاهای تر است. هنگامی که غذای تر به داخل حوضچه‌های پرورشی اضافه می‌شود به طور کامل به مصرف ماهی‌ها نمی‌رسد و مقادیری از آن در کف حوضچه‌ها رسوب می‌کند و باعث کدورت آب شده، ضمن این که سبب گرفتگی توری‌های خروجی شده و باعث بروز مشکلات نیز می‌شود. بنابراین از این نوع غذا کم‌تر استفاده می‌شود.

ب - غذای خشک: این نوع غذا منحصرًا غذاهای متراکم یا کنستانتره بوده که ترکیبی از چند نوع غذا جهت برآوردن نیازهای تغذیه‌ای ماهی مانند چربی‌ها - مواد قندی (کربوهیدرات‌ها) مواد پروتئینی، مواد معدنی، ویتامین‌ها می‌باشد و حجم باقی‌مانده غذا نیز توسط پرکننده‌هایی نظیر کنجاله‌ها

تکمیل می شود. از امتیازاتی که این نوع تغذیه برای ماهی دارد می توان به موارد زیر اشاره نمود.

۱- آسان بودن تهیه و نگهداری آنها

۲- بالارفتن سرعت دادن غذا

۳- کمتر حل شدن مواد غذایی محلول در آب

۴- کاهش زمان لازم برای آماده نمودن غذا

۵- متعادل بودن غذا از نظر احتیاجات غذایی ماهی.

اگر غذای خشک به روش صحیحی داده نشود، مرگ و میر شدیدی بین ماهی ها حاصل می شود. اندازه غذای مصرفی برای ماهیان پرورشی در سنین مختلف بسیار مهم می باشد به طوری که اگر اندازه غذای مصرفی بزرگتر از اندازه دهان ماهی باشد نمی تواند مورد مصرف قرار گیرد. از طرف دیگر اگر اندازه غذا کوچک باشد به خوبی توسط ماهی ها دیده و صید نمی شود. به علاوه این که ماهی انرژی زیادی صرف گرفتن غذا می کند که این امر سبب کاهش رشد و هدر رفتن انرژی ماهی خواهد شد. به عنوان مثال در شروع تغذیه اندازه ذرات غذا باید به اندازه دانه های شکر یا نمک باشد و حداقل باید روزانه ۱۰ بار به ماهی غذا داده شود. برای اطمینان از این که غذا همیشه و به اندازه کافی در دسترس بچه ماهی ها قرار می گیرد، باید کمی بیشتر از مقدار نیاز آنها غذا در اختیارشان قرار گیرد. با افزایش رشد ماهی اندازه دانه های غذایی نیز بایستی بزرگتر شود.

از طرفی مقدار غذای اضافه شده به حوضچه های پرورشی نیز از نکات مهم پرورش ماهی است. اگر غذا به مقدار کافی در اختیار ماهی ها قرار نگیرد، رشد ماهی ها محدود خواهد شد. هم چنین اگر غذا بیش از حد نیاز ماهی در حوضچه ها ریخته شود در کف حوضچه ها جمع شده و باعث آلودگی آب و بستر حوضچه ها می گردد. بایستی به خاطر داشت که تغذیه بیش از حد هرگز رشد ماهی را زیاد نمی کند بلکه میزان تبدیل غذا به بافت و میزان صرف انرژی غیر لازم را زیاد کرده و ممکن است سبب مرگ و میر ماهی ها گردد.

تعداد دفعات غذاده هی عامل مهم دیگر تغذیه ای در پرورش ماهی است. دفعات غذاده هی باید با رعایت اندازه ماهی باشد، به طوری که هر چه اندازه (سن) ماهی کوچکتر باشد دفعات غذاده هی بیشتر و مقدار آن کمتر و از طرفی هرچه سن ماهی بزرگتر باشد، دفعات غذاده هی کمتر و مقدار آن بیشتر خواهد شد.

به طور کلی می توان گفت اگر در تهیه غذا به اندازه کافی دقت به عمل آید و نوع و اندازه های آن مشخص و زمان و فواصل تغذیه رعایت و از نمودارهای مخصوص تغذیه پیروی شود می توان از تلف شدن غذا به مقدار زیادی جلوگیری کرده که خود صرفه اقتصادی است (بیش از ۵۰٪ از هزینه های

پرورش صرف تغذیه ماهی می‌شود) و همچنین می‌توان رشد و نمو خوبی از ماهی انتظار داشت. همان طوری که قبلاً گفته شد مواد مغذی مورد نیاز ماهی قزل‌آلا شامل پنج گروه است. فرمول غذایی باید طوری طراحی شود که دارای ۴۰٪ پروتئین، ۱۵٪ چربی و ۱۰٪ کربوهیدرات یا قند و مقدار کمی ویتامین و عناصر معدنی باشد که این ترکیب غذایی در کارگاه‌های پرورش ماهی قزل‌آلا به صورت مخلوط گوشت قرمز و ماهی یا مخلوطی از گوشت و فراورده‌های گیاهی^۱ می‌باشد. به طور کلی گوشت مورد استفاده در تغذیه ماهی گوشتی است که مصرف انسانی ندارد و از انواع ماهی نیز بیشتر از مازاد کنسروسازی‌ها – ماهی کلیکا – آرد ماهی و ... که این مواد بعد از فرآوری به نسبت مشخص ترکیب و به تغذیه ماهی می‌رسد.

از آن‌جا که پرورش ماهیان سردآبی از جمله ماهی قزل‌آلا در مخازن پیش‌ساخته و یا کانال‌های سیمانی انجام می‌گیرد و هیچ گونه غذای طبیعی در محل پرورش آن‌ها تولید نمی‌شود، بایستی تمامی غذای مورد نیاز آن‌ها به طور دستی تأمین شود. بنابراین در پرورش ماهیان سردآبی جیره‌نویسی و تهییه یک غذای کامل که تمامی نیازهای غذایی ماهی را در برداشته باشد، از اهمیت خاصی برخوردار است.

هوادهی حوضچه‌های پرورش ماهی

اکسیژن در طی دوره پرورش از نیازهای اساسی قزل‌آلاست. همان‌طور که گفته شد، آب ورودی به کارگاه‌های پرورش قزل‌آلا باید از میزان اکسیژن بالایی (۹ تا ۱۱ میلی گرم در لیتر) برخوردار باشد. به همین جهت برای جبران کمبود اکسیژن در حوضچه‌های پرورش متراکم قزل‌آلا از هوادهی استفاده می‌شود. به طور کلی آب دو نوع اکسیژن دارد، یکی اکسیژن ترکیبی که جزء ساختمان مولکول آب است و نوع دیگر، اکسیژن محلول در آب است که با مولکول‌های آب پیوند ضعیفی برقرار می‌کند و همین نوع اکسیژن است که به مصرف ماهی می‌رسد. فراهم ساختن اکسیژن محلول در آب به روش‌های زیر صورت می‌گیرد:

الف – تأمین اکسیژن محلول در آب از طریق واردکردن هوا در آب: در این روش با تزریق هوا در آب می‌توان اکسیژن محلول در آب را بالا برد، زیرا میزان اکسیژن آب همواره از هوا کم‌تر است و درنتیجه با واردکردن هوا در آب، اکسیژن جذب آب می‌شود و مقدار اکسیژن آن بالا می‌رود. در این خصوص می‌توان از لوله‌های سوراخ‌دار در کف استخر که توسط لوله‌ای به کمپرسور هوا متصل است استفاده کرد.

۱- مانند کنجاله پنبه، کنجاله سویا و ذرت

ب – تأمین اکسیژن محلول در آب از طریق وارد کردن آب در هوا: در این روش برای جبران کمبود اکسیژن در آب، آب را در معرض هوا قرار می‌دهند. یکی از روش‌های این کار استفاده از لوله‌های سوراخ دار در بالای استخرهای پرورشی است. بین ترتیب که لوله‌های سوراخ دار در طول (یک طرف یا دو طرف) استخر قرار می‌گیرد. سپس آب ورودی به لوله‌ها از طریق یک دستگاه پمپ، با فشار از سوراخ‌ها بر روی سطح آب استخرها پاشیده و باعث افزایش اکسیژن محلول در آب می‌شود. روش دیگر استفاده از هوا ده پارویی است. این دستگاه یک الکتروموتور دارد که یک محور فلزی را به گردش درمی‌آورد. در انتهای این محور فلزی تعدادی پره وجود دارد که سبب جابجایی آب سطحی استخرها می‌شود. با به گردش درآمدن پره‌ها، آب سطح استخر جابه‌جا می‌شود و در معرض جریان هوا قرار می‌گیرد. به این ترتیب کمبود اکسیژن آب استخرها یا حوضچه‌ها تأمین می‌شود.

بهداشت و پاکسازی استخر

یکی از کارهایی که در پرورش ماهی قزل‌آلابسیار مهم و مؤثر است رعایت اصول بهداشتی در طول پرورش و هم‌چنین پاکسازی استخر می‌باشد. بدین صورت که تمام وسائل عمومی مورد استفاده در مزرعه پرورش قزل‌آلاب نظیر تورها، جعبه‌های رقم‌بندی، ترافهای ماهی، ظروف غذاده‌ی و ... باید در طی دوره پرورش تمیز و ضد عفونی شوند به این منظور باید یک حمام ضد عفونی برقرار کرد.^۱ هم‌چنین اهمیت دارد که حوضچه‌ها و استخرهای بتنی را تا حد امکان تمیز نگه داریم. تخته‌ها و توری‌های ورودی و خروجی بایستی در طول چند روز چندین بار به وسیله برس تمیز گرددند. باید توجه داشت آب استخر همیشه تمیز و شفاف و کف استخر همیشه نمایان باشد.

بهترین زمان برای پاکیزگی استخرها صبح‌ها و قبل از غذاده‌ی به ماهیان است. قبل از تمیزی استخر، ماهیان باید حدود ۱۵ تا ۱۵ ساعت غذاده‌ی نشده باشند. برای این کار باید قاب فلزی ویژه به ارتفاع ۵ سانتی‌متر و به عرض استخر تهیه شده به‌طوری که ۴۰ سانتی‌متر آن به وسیله تخته یا ایرانیت پلاستیکی فشرده کاملاً غیرقابل نفوذ شود و بالای آن به میزان ۱۰ سانتی‌متر توری باشد به‌طوری که به میزان ۴۰ سانتی‌متر آب داخل استخر بماند و مازاد آن سرریز شود. برای پاکسازی استخر باید ابتدا آب را به ۴۰ سانتی‌متر رسانده و بعد ۳ تا ۴ متر اول هر استخر را به وسیله برس شسته و ماهیان را در ۳ تا ۴ متر اول که شسته شده به وسیله قاب فلزی ساخته شده

۱- حوضچه‌های حاوی کلر (۲۰۰ mg/lit)

حبس نموده و شروع به پاکیزه نمودن بقیه استخر نمود که لجن و پسماندهای مواد غذایی موجود در کف استخر از طریق کف شور یا دریچه‌های تعییه شده به همین منظور خارج شود. در این صورت غذاهی صبح حذف شده و فقط غذاهی بعد از ظهر انجام می‌گیرد.

هم‌چنین ضروری است روزانه ماهیان مرده از استخر برداشت شده و مدفن گردند در غیر این صورت ماهیان مرده به عنوان عامل انتشار دهنده عفونت سبب توسعه بیماری خواهند شد.

نکاتی را که هنگام قطع برق و از کارافتادن پمپ اصلی باید رعایت شود به شرح زیر است:

۱- راه اندازی پمپ برگشت

۲- قطع غذاهی

۳- جلوگیری از هرگونه استرس به ماهیان

۴- جلوگیری از پاکیزه نمودن استخر

صید و عرضه ماهیان به بازار

بعد از ۵ تا ۶ ماه از شروع دوره پرورش، که وزن ماهیان به ۲۵۰ تا ۳۰۰ گرم رسید اقدام به صید آن‌ها می‌کنند. به منظور جلوگیری از تسریع فساد و حفظ شکل ماهی پس از صید باید به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت قبل از صید نسبت به قطع غذاهی ماهیان اقدام شود. هم‌چنین بهتر است قبل از صید برآورده از مقدار ماهی صورت گیرد تا عملیات بازاریابی بهتر انجام شود. در هنگام صید ماهی باید به موارد زیر نیز توجه نمود:

۱- قطع کردن تغذیه ماهی‌ها ۳۴ تا ۴۸ ساعت قبل از صید

۲- انجام عمل صید در ساعات اولیه روز

۳- متوقف نکردن جریان آب در زمان صید

۴- شست و شوی ماهیان در سبدهای پلاستیکی توسط آب

۵- استفاده از جعبه‌های مخصوص و یخ خردشده جهت حمل و نقل ماهی

تولید مثل و تکثیر قزل‌آلا

قبل از شروع بحث در مورد تکثیر و تولید مثل قزل‌آلا بهتر است مختصر اطلاعاتی درباره ساختمان دستگاه تولید مثل آن داشته باشیم.

غدد تناسلی آزاد ماهیان شامل تخمدان در ماده و بیضه در نر می‌باشد. در مرحله قبل از بلوغ،

آن‌ها در قسمت پیشین و بالای شکم قرار داشته که هر کدام از آن‌ها در طرفین معده قرار دارند. در بلوغ جنسی، تحت تأثیر هورمون‌های جنسی ناشی از غده هیپوفیز، آن‌ها رشد کرده و تمام طول شکم را می‌پوشانند. تخدمان‌ها حاوی سلول‌های زایشی بوده که تعدادی از آن‌ها به اندازه یک نخود رشد کرده و تخم‌های نارنجی رنگ را تشکیل می‌دهد. مابقی به صورت سلول‌های کوچک برای تخم‌ریزی بعدی باقی می‌مانند در زمان تخم‌ریزی، پوست ماهیان نر و ماده سفت‌تر و براق‌تر می‌شود و هم‌چنین منفذ تناسلي برجسته می‌شود. تخم‌ها در حالی که با کپسول نرم نگهداری می‌شوند، به داخل شکم رها می‌گردند و به وسیله انقباضات عضلات شکمی ماهی ماده در یک مسیر مایع به طرف مخرج تناسلي فشرده شده و به خارج هدایت می‌شوند.

در مقابل سلول‌های جنسی نر یا اسپرم که توسط بیضه در ماهیان نر تولید شده است به صورت توده ابر مانند به داخل آب ریخته می‌شود. در حالت وحشی این عمل با اعلام آمادگی ماده اتفاق می‌افتد. اما در تکثیر مصنوعی فرد تکثیر کننده به این فرایند کمک می‌نماید. به حال اگر تخم‌گیری ناشیانه انجام گیرد تخم‌ها در حفره شکمی جذب بافت‌ها می‌گردند. تخم‌ها هنگام تخم‌گیری کمی چسبنده‌اند ولی پس از خروج از بدن و جذب آب، سخت و صاف شده و حالت چسبنده‌گی خود را از دست می‌دهند. عمل تولید مثل و تکثیر باید توسط ماهیان مولد صورت گیرد. ماهی قزل‌آلا معمولاً در آخر دومین سال زندگی خود آماده تخم‌ریزی می‌گردد. بهترین اسپرم از ماهیان نر ۲ تا ۴ ساله حاصل می‌گردد و از ماهیان مولد ماده نباید قبل از رسیدن به سن ۳ تا ۴ سالگی استفاده کرد و از آن‌ها پس از رسیدن به سن ۶ سالگی نیز نباید تخم‌کشی نمود. نسبت ماهیان مولد عقیم قزل‌آلا رنگین کمان با افزایش سن رو به فزونی می‌رود. وزن متعارف ماهیان قزل‌آلا مولد پرورش داده شده در استخرها بین ۳۵۰ الی ۱۰۰۰ گرم نوسان دارد. مقدار تخمک و اسپرم از افزایش سن مولдин رو به فزونی است، قطر آن‌ها نیز با افزایش وزن ماهیان مولد رو به افزایش است و باید در نظر داشت که هر چه تخم درشت‌تر باشد به همان اندازه لاروهای حاصله درشت‌تر و مقاوم تر می‌باشند ماهیان مولد ممکن است از آبگیرهای طبیعی حاصل گردد (در حالت طبیعی) و یا در حوضچه‌ها و استخرهای ویژه پرورش داده شوند. تعداد ماهیان مولد در هر کارگاه بستگی به تعداد بچه‌ماهی‌های مورد نظر دارد که به نوبه خود بستگی به تعداد تخم و تلفات آن‌ها در مدت انکوباسیون دارد.

برای برآورده تعداد ماهیان مولد ماده بایستی در نظر داشت که از هر ماهی به وزن یک کیلوگرم به طور میانگین ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ تخم حاصل گردد تناسب بین ماهیان مولد نر و ماده بدین صورت است که نسبت مورد نیاز ماهیان نر به ماهیان ماده $\frac{1}{2}$ و یا حتی $\frac{1}{3}$ می‌باشد زیرا در مدت تکثیر مصنوعی از

ماهیان نر به طور متوالی چندین بار اسپرم گیری می‌شود.

معمولًاً تغذیه مولدین با غذای دستی و در استخراهای کوچک با وسعت ۱۰۰ متر که در آنها در حدود ۲۰۰ ماهی جوان است نگهداری می‌گردد.

ماهیان نر را در استخراهای حوضچه‌هایی که پایین دست استخراهای حوضچه‌ها نگهداری ماهیان ماده مولد واقع شده‌اند نگهداری می‌نمایند. اگر ماهیان نر و ماده در یک استخر یا یک حوضچه قرار داده شوند، نرها با هم خواهند جنگید که در مواردی منجر به کشته شدن نرها خواهد گردید. روی هم رفته جهت حصول ۱۰۰۰،۰۰۰ تخم نیاز به ۷۵ کیلوگرمی مولد خواهد بود.

در فصل تخم‌ریزی تشخیص ماهیان نر و ماده به آسانی صورت می‌گیرد. شکم ماهیان ماده کمی قبل از آمادگی برای تخم‌ریزی و تخم‌کشی برجسته‌تر گردیده و مخرج آنها برآمده و گرد و سرخرنگ می‌گردد. در صورتی که برجستگی مخرج ماهیان نر فقط طولاً رشد نموده و کمرنگ می‌باشد. هم‌چنین نوارهای رنگین کمان در دو طرف پهلوهای ماهی نر واضح‌تر می‌گردد.

اگرچه غذا مهم‌ترین عامل در کیفیت اسپرم و تحمل آزاد ماهیان پرورش می‌باشد اما ماهیان مولد در استخراهای با غذای دستی نگهداری می‌شوند، میزان غذای دستی را یک تا دو ماه قبل از تخم‌ریزی باید کاهش داد و قبل از رسیدن به مرحله تخم‌ریزی و تخم‌کشی تغذیه دستی کاملاً قطع گردد. تکثیر مصنوعی ماهی قزل‌آلای کی از قدیمی‌ترین روش‌های تکثیر ماهیان است که هنوز هم ادامه داشته و در این روش میزان لقاد تخم در موارد زیادی از ۹۵ درصد نیز تجاوز می‌کند. فقط تکثیر مصنوعی قزل‌آلای نیاز به امکانات و تخصص خاص دارد.

خودآزمایی

- ۱- خصوصیات کلی ماهیان سردآبی را بنویسید.
- ۲- معایب ماهی قزل‌آلای خال قرمز را بیان کنید.
- ۳- از خصوصیات مهمی که ماهی قزل‌آلای رنگین کمان مورد توجه پرورش‌دهندگان در سراسر دنیا قرار گرفته چهار مورد بنویسید.
- ۴- معمولًاً به ازای هر ۱۰ لیتر آب ورودی بر ثانیه چه ظرفیتی برای استخر در نظر می‌گیرند؟

- ۵- در احداث کارگاه پرورش ماهی سردآبی چه عواملی را باید در نظر گرفت؟

۶- حوضچه‌ها و کانال‌های پرورش ماهی قزل‌آلاباید دارای چه خصوصیاتی باشند؟

- ۷- منابع تأمین آب مورد نیاز کارگاه‌های پرورش سردآبی را بنویسید.
- ۸- روش‌های مختلف حمل یچه ماهیان قزل‌آلابای را توضیح دهید.
- ۹- در تغذیه ماهیان قزل‌آلابای چند نوع غذا مورد استفاده قرار می‌گیرد؟
- ۱۰- روش‌های مختلف فراهم‌ساختن اکسیژن محلول در آب را توضیح دهید.
- ۱۱- غدد تناسلی در آزاد ماهیان را شرح دهید.